

Bahçivandan Çiçeklere Sesleniş 4 Son

– Ali ÖZKANLI · 31 Mayıs 2009

Yüreğine aşkı koyanlar hep güzelliklere kapı aralarlar. Hakka tutkun âşıklar gökyüzünden yağın rahmet yağmurlarıyla ıslanırlar. Sevdayı ve vefayı yüreğine nakış gibi işleyenlere ne mutlu... Elimizde bir demet gülümüz, bedenimizde titreyen bir yüreğimiz var mı? Güller solmadan, gözler ve gönüller ağlamadan el açıp, boyun büküp yalvarmak gerekmiyor mu?

Öyle sözler vardır ki, kafiyesi gözyaşındır, yanan bir yüreğin sancısıdır. Bu söz sahipleri sırtlarında derin sancılar taşıyan sevda hamalıdır. Gözler meçhule, gönüller hüznе dalar. Sonbahar sararan yaprakları düşürürken, içimizi titreten buruk havalar bize el sallar. Hüznü, üzüntüyü hatırlatan Eylül'le ders başı yapmanın heyecanı minik yürekleri hoplatır. Üç aylık uzun bir aranın ardından özlemimiz sona ermiş, artık çok sevdiğimiz okulumuza, sevgili öğretmenimize ve can dostlarımız olan arkadaşlarımıza kavuşmuş oluruz.

Okulun başlaması iyi güzel de, yılsonu gelip ayrılık vaktinin başlaması bizi hüznlendiriyor. Ne yapalım uzun süren eğitim maratonunun ardından dinlenmeye de ihtiyacımız var. Kısa süreli ayrılıklar yaşamımız içinde elbette olacak. Allah uzun ayrılıklar vermesin. Sevenlerimizden bizleri ayırmasın. Bir ayrılık vakti, iç sızısı, mevsimin öksürüğü, günün yorgunluğu, ardına bakmadan gidenlerin vakti, hem bir hüzn hem de bir umudun başlangıcı çok zor oluyor dostlar. Önce yaprakların kızarması, sonra damarların kuruması ve bir gün ansızın, apansızın, bazen hafif, bazen şiddetli bir rüzgârla yere yıkılan çiçekler, fidanlar, ağaçlar. Yüreğimizi yakıyor, ciğerimizi kavuruyor değil mi? Toprağın kara bağına düşen yigitlerin acısı kolayca unutulmuyor değil mi?

Çiçeklerin kimi on, kimi on beş, kimi yirmi yaşında. Canlarından ayrılarak sonsuzluk âlemine, cennet bahçelerine uçanlar. Rabbim bizleri cennette birlikte etsin. Çiçekler soğuk mevsimlerde, rüzgârlı havalarda, buzlu zeminlerde değil, sıcak günlerde, gül bahçelerinde açarlar. Sakın çiçeklerimizi soldurmayalım. Kış görmeden bahar gelmiyor. Zambaklar, yıldız çiçeklerinin etrafında mendil sallamıyor, papatyalar selam vermiyor, ayçiçekleri bir derviş gibi dönmüyor, kardelenler kayaları yarıp çıkmıyorsa ah bize, vah bize, eyvah bize. Yüreğimde yanan kor ateşin verdiği sıcaklık, yaralı kalbimden çıkan muhabbet ve gözyaşlarımla sulayarak sayfalara döktüğüm duygularımın acaba bir yararı olur mu? Çiçeklerimin etrafa ışık saçtığını gördüğüm zaman en büyük ödülü almış olacağım. Umarım yetiştirdiğim binlerce çiçek yurdumun her bir köşesine dağılarak, güneş gibi ısı ve ışığıyla tüm insanlığı aydınlatırlar.

Ahlâkı, sevgisi, hoşgörüsü, doğruluğu ve çalışkanlığıyla insanlığa örnek ve önder olurlar. Beni hatırladıkları zaman da bir telefonla da olsa seslerini duymam beni çok mutlu eder. Fani ömrüm bitip ebedi âleme yolcu olduğumda ise, öğrencilerimden beni hayırlı dualarla anmalarını, ruhuma bir fatiha okumalarını istiyorum. Öğrencilerimin yüreğimde olmasını ve onların yüreklerinde olmayı isterim.

Yüreklerde var olmak en büyük arzumdur...